

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

říjen 2017

TANEC MEZI KAPKAMI DEŠTĚ. Deštivé počasí letos návštěvníky Romské poutě neodradilo. Na Svatý Kopeček jich dorazilo na 250. A co víc, k tradičním romským symbolům – vlajce, chlebu, solničce, srdci, houslím a holubici míru, přibýly dva nové – růže a prsten. Více na str. 6.

Foto: Jiří Kopáč

obsah

Duchovní slovo:

Také (někdy) nadáváte na politiky? Pomodleme se za ně.....2

Zprávy z arcidiecéze:

Otec Bohumír oslavil sedmdesátiny.....2

Charita ČR byla oceněna kambodžským rytířským řádem.....2

Rodinný život 4/2017 - téma Jak (ne)mluvit o sexu.....3

Hospic Sv. Kopeček Olomouc:

Pozůstalí zavzpomínali na své blízké. Hospic si připomíná 15. výročí.....4

Z farních a oblastních Charit:

Hranice, Luhačovice, Nový Hrozenkov, Olomouc, Svitavy, Šternberk, Uherské Hradiště, Uherský Brod, Valašské Klobouky, Valašské Meziříčí, Vsetín.....5

Humanitární pomoc:

Studenti se dozvěděli o pomoci na Haiti a Ukrajině.....20

Opravář Zdeněk Hýsek: šicí stroje vydrží na Haiti i desetiletí.....20

Charita Olomouc přispěje k vybavení šicí dílny na Haiti. Díky dárcům a krejčovským firmám.....21

Čeští dárci mohou chystat Vánoční balíčky.....22

Klára je na Haiti: zápisky z cesty.....22

DUCHOVNÍ SLOVO

Také (někdy) nadáváte na politiky? Co kdybychom se za ně začali modlit nebo své modlitby zintenzivnili? Modlitbu, kterou si přečtete níže, se zhruba od ledna tohoto roku modlí skupina katolických křesťanů z Olomouce. Neschází se, každý se modlí soukromě, ale vědí o sobě a tím úmyslem a modlitbou jsou spojeni. Takto se může angažovat každý, nejen jít k volbám a přispět k výběru těch, kteří budou ovlivňovat veřejný život a společné dobro: SVATÝ VÁCLAVE, posiluj v nás lásku k Bohu, abychom mu sloužili jako ty celým svým životem. Posilni naši víru a stůj při nás

v dobách zkoušek. Otevři naše srdce potřebám druhých a lásce k bližním, dej nám žít uprostřed světa spravedlivě, nauč nás odpouštět a učiň z nás šířitele pravého pokoje. Upevni v rodinách svornost a lásku a uč nás předávat světlo víry dalším generacím. Amen.

*Pokoj a dobro
přeje a vyprošuje*

P. Bohumír

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Otec Bohumír oslavil sedmdesátiny

Dne 9. října tohoto roku oslavil s „viditelným nadhledem“ sedmdesátiny prezident ACHO, tedy nás všech, Mons. Bohumír Vitásek. Přejeme mu všichni společně hojnost Božího požehnání, darů Ducha Svatého, moudrosti, trpělivosti a rovněž aby nám jej Pán Bůh v dobrém zdraví ještě nadlouho zachovati ráčil. Na otci Bohumírovi je patrné, jak blahodárné

účinky na něj má spousta aktivit, charitních i mimocharitních. Evidentně nemá čas na stárnutí, takže když ho budeme zaměstnávat intenzivně i nadále, tak s námi vydrží déle. Na Rádiu Proglas dokonce rovnou ohlásili jeho devadesátiny. Otče Bohumíre, ještě jednou všechno nejlepší a „na zdraví“ přejí všichni Charitáři.

Charita ČR byla oceněna kambodžským rytířským řádem

Charita Česká republika byla oceněna jedním z nejvyšších kambodžských státních vyznamenání, Královským řádem Sahametrei. Jedná se o rytířský řád určený cizincům, který se uděluje za vynikající služby králi a kambodžskému lidu. V Kambodži jej převzala zástupkyně Charity ČR Barbora Vlasová u příležitosti oslav 20. výročí založení charitní oční kliniky v Takeu (Caritas Takeo Eye Hospital). Ceremoniál se uskutečnil v obci Pshar Takor v provincii Takeo za přítomnosti místopředsedy vlády Bin Chhina a ministra zdravotnictví Mam Bun Henga. Akce se zúčastnilo na 1 500 lidí. „Hluboce si vážíme této pocty i pozornosti, které se jí v Kambodži dostává. Pomůže nám v šíření osvěty v oblasti péče o zrak a v oslovování ještě větší části veřejnosti i politiků,“ uvedla k převzetí řádu Barbora Vlasová, zástupkyně Charity ČR v Kambodži. Oslavy se konaly mj. u příležitosti Světového dne zraku.

Charita Česká republika působí v Kambodži od roku 2010 a zaměřuje se na oblast zdravotnictví a na sociální inkluzi. Jedním z jejích hlavních záměrů je zlepšování péče o zrak obyvatel v chudých venkovských oblastech provincie Takeo. V této oblasti žije téměř 850 tisíc lidí, každý šestý pod hranicí chudoby. Podle statistik nemají čtyři z pěti místních, převážně zemědělců, dostatečný přístup ke zdravotní péči a podobný počet nikdy nepodstoupil vyšetření zraku. Zároveň jsou téměř čtyři procenta populace zasažena slepotou, způsobenou hlavně šedým zákalem a infekčními chorobami, které jsou však při včasném rozpoznání snadno léčitelné. Z těchto důvodů zahájila Charita Česká republika s finanční podporou České rozvojové agentury spolupráci s míst-

ními zdravotnickými pracovišti – zejména s oční klinikou v Takeu (Caritas Takeo Eye Hospital) – při poskytování kvalitní diagnostiky, školení zdravotnického personálu, v systematickém vyšetřování zraku a při zdravotní osvětě ve venkovských oblastech. Výsledkem charitní práce je doposud 13 073 ošetřených pacientů, téměř 10 000 operací a 2 500 pacientů se správně předepsanými brýlemi. Oblast je rovněž specifická tím, že na jakékoli postižení místní venkovské obyvatelstvo nahlíží s pohrdáním. Silně věřící buddhistická společnost ho považuje za špatnou kar-

mu z minulého života. Překvapivě velká část Kambodžanů také odmítá nosit brýle nebo je opatřit svým potomkům z historických důvodů. V době vlády Rudých Khmerů byli totiž lidé s brýlemi považováni za intelektuály a jako nepřátelé režimu vražděni.

Ačkoli problémy se zrakem trpí značná část populace regionu, odborné vyšetření a následná péče překračují možnosti mnoha rodin. U dětí, jimž se nedostane včasného vyšetření nebo zákroku, se pak nezřídka rozvíjí další poruchy. Děti navíc často nemohou nastoupit do školy jen proto, že nemají brýle nebo lupu.

Caritas Takeo Eye Hospital je jedinou specializovanou oční klinikou v celé provincii a jednou z mála v celé zemi. Její služby využívají často i obyvatelé z jiných regionů. Zařízení má 64 lůžek a poskytuje 200 ošetření denně (léčí se zde šedý a zelený zákal, onemocnění rohovky, refrakce, slabozrakost a další oční problémy). Místní optika poskytuje pacientům brýle, a to hned v den očního vyšetření. Denně se na novém operačním sále vybaveném šesti operačními mikroskopy provede dvacet až třicet očních operací. Zřizovatelem kliniky je Caritas Cambodia.

Královský řád Sahametrei je rytířský řád udělovaný vládou Kambodžského království od roku 1948. Uděluje se na důkaz přátelství zejména cizincům za významné služby králi a kambodžskému lidu, obzvláště v oblasti vnějších vztahů

a diplomacie. Od roku 1956 se udílí v pěti stupních, Charita ČR obdržela třetí zvaný Tepidin (velitel).

Jan Oulík,
Charita Česká republika

Rodinný život 4/2017 – téma Jak (ne)mluvit o sexu

Nové číslo časopisu je věnováno tématu, které „hýbe světem“, a právě proto je potřeba o něm mluvit... nikoli ovšem stejnou řečí jako většina společnosti.

Jak náročné, ale důležité je hledat v oblasti sexuality vhodné vyjadřovací prostředky nejen při výchově potomků, ale i v komunikaci mezi partnery, hovoří manželé Kvapilíkoví. Svými zkušenostmi s koncepcí sexuální výchovy na školách je doplňuje dr. Ilona Burdová.

Otec Martin Kudla představuje iniciativu zaměřenou na podporu mladých v jejich odhodlání žít čisté vztahy.

Další poznatky z pastorace i soustředěného studia teologie těla Jana Pavla II. připojuje otec Karel Skočovský.

Novinkou je pak rubrika, která téma čísla nahlíží z perspektivy učení církve.

Mnoho dalšího k zamyšlení i pobavení nabízejí texty tradičních rubrik výchovy a duchovního života. K tomu nový výborný recept, soutěže a informace o připravovaných akcích.

Předplatné či ukázkové číslo si můžete objednat na adrese: Centrum pro rodinný život, Biskupské nám. 2, 771 01 Olomouc, tel.: 587 405 250, e-mail: rodinnyzivot@arcibol.cz.

HOSPIC SVATÝ KOPEČEK OLOMOUC

Pozůstalí zavzpomínali na své blízké. Hospic si připomíná 15. výročí

Olomouc – Každý den po práci zajít do Hospice na Svatém Kopečku a podporovat a dodávat sílu manželovi. Takto vypadal život paní Jarky z Olomouce dlouhého půl roku, v době, kdy její muž „balancoval“ na hranici života a smrti. Pak nastal zvrat. „V hospici jsme se procházeli, nebo jsem mu předčítala. Pak jsem přinesla fotoaparát, a když na tom byl lépe a vyvezli jej na sedačce na terasu, fotil si okolí. V hospici se mu velmi věnovali, docházel za ním i pan farář a vedli diskuse o životě. Také jej navštěvovala dobrovolnice, paní z rozhlasu. Přestože dožíval v hospici, svůj život prožíval a já na něm začala vidět zlepšení. Dokonce se vrátil domů. To bylo fajn,“ vzpomíná paní Jarka. Její muž se vydal i na prohlídku do rozhlasu. To, co mu dobrovolnice vyprávěla o své práci u lůžka, nyní viděl na vlastní oči. A pak se nemoc vrátila. Celý scénář se opakoval. Jarka každý den po práci docházela do hospice, kde vždy přespala a ráno mířila zase do práce. „Tentokrát to trvalo jen týden. Bylo to kruté, ale myslím si, že v závěru svého života můj muž začal věřit v Boha a s tím, co se děje, se smířil,“ dodává paní Jarka. Také ona se zúčastnila v říjnu vzpomínkového setkání těch, jejichž blízcí v Hospici na Svatém Kopečku zemřeli. Hospic toto setkání pořádá každý rok vždy na jaře a na podzim, paní Jarka sem zavítala potřetí. „Ráda se sem vracím a setkávám se s lidmi, které se mému muži tolik věnovali,“ uzavírá paní.

Kapli v hospici vyplňuje přes čtyřicet návštěvníků, nechybí ani někteří obyvatelé hospice a personál. Úvodní řeč ředitele hospice Jiřího Borika se tentokrát nese ve svátečním duchu. Hospic totiž v listopadu slaví 15 let od svého vzniku. „Zřídit hospic byla myšlenka otce arcibiskupa. Uskutečnil ji bývalý ředitel Arcidiecézní charity Olomouc Jindřich Suchánek. Největší tíha však padla v začátku na první ředitelku, mou předchůdkyni, Janu Vázanovou. Vážím si toho, co pro hospic udělala. Děkuji i pracovníkům a dobrovolníkům a také vám, že jste nám svěřili do péče své blízké,“ promlouvá Jiří Borík k pozůstalým.

Živme touhu po životě, naději...

Mše svatá může začít. Slouží ji otec Bernard, který se zamýšlí nad tím, proč pláčeme, kdy odcházejí naši blízcí. „Pláčeme z touhy po životě, která je v nás. Pláčeme proto, že nám náš blízký bude chybět, je to smutek nad námi samotnými. Kdo jste opuštění, živte tu touhu po životě, naději...“ Otec Bernard ujišťuje přítomné, že

tu nikdo není náhodou a že ti, kteří žili dobrým životem, jdou do lepšího. Zároveň vybízí své posluchače, ať žijí svůj život nejlépe, jak umí. „Budme vděční, děkujeme za to, co se nám děje. Máme duši dítěte, které očekává, že ten zodpovědný vše zařídí. Proto Ježíš říká: budme jako děti,“ říká dál otec Bernard.

Po mši zazní v prostoru kaple verše Jitky Dobrovítovské a Ludmily Nováčkové. Autorky se nechaly inspirovat tím, co v hospici prožily při doprovázení umírajících a pozůstalých. Na tomto setkání nabídnu přítomným u příležitosti výročí hospice novou sbírku veršů s názvem Krajina smíření. Účastníci setkání tak budou jedni z prvních jejích čtenářů. Knížka dostanou darem. „Anonymními spolu-tvůrci některých veršů jsou i lidé z řad nemocných a pozůstalých, kteří v hospici pobývali. Když jsme s psaním začínali, nenapadlo nás, že tu budeme před vámi stát a recitovat i za 14 let,“ sděluje po skončení kulturního programu Jitka Dobrovítovská. Nejdříve v hospici vykonávala dobrovolnickou službu, následně pracovala jako recepční, asistentka pro klienty, pak jako pracovnice v přímé péči u lůžka. K dobrovolnictví se poté znovu vrátila.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Charita Hranice

Díky dm iniciativě {SPOLEČNĚ} klientům pomůže ramenový zvedák

Čtvrtek 5. října 2017 se v Denním centru Archa Charity Hranice nesl ve velmi slavnostním duchu. Navštívila je paní Zuzana Příkaská z místní pobočky dm drogerie a přinesla dárkový šek ve výši 40 000 korun, vydaný u příležitosti 25. výročí působení společnosti na českém trhu.

Finanční dar uvítají zejména klienti Denního centra Archa, neboť za něj Charita pořídí speciální ramenový zvedák, který umožní bezpečnou a důstojnou manipulaci s lidmi, jimž jejich pohybové schopnosti nedovolují samostatný přesun z invalidního vozíku na podložku, na jinou pomůcku či do křesla.

Děkujeme dm drogerii, že prostřednictvím iniciativy {SPOLEČNĚ} pomáhá tam, kde je to potřeba.

Pracovníci Charity Hranice – Denního centra Archa

Charita Luhačovice

Valašské frgály od paní Mikulové provoněly denní stacionář v Luhačovicích

Již druhým rokem k nám zavítala paní Mikulová z Brumova-Bylnice, aby nám v rámci programu denního stacionáře ukázala a připomněla, jak se pečou frgály. Recept k ní doputoval od starých pekařek z Nezdenic a tak jej předává dál. Pečení se uskutečnilo v pondělí 9. října v ranních hodinách. Po zamísení těsta to vypadalo, že si na nich pochutnají pouze uživatelé z denního stacionáře, ale nakonec měla paní Mikulová spoustu pomocnic, které pečení této dobroty přilákalo. Všechny ruce byly zaměstnány a výsledek byl na jedničku. Frgálů se letos udělalo 23 (hruškové, povidlové i tvarohové) a opět si je zájemkyně mohly spolu s receptem odnést domů na ochutnávku. Paní Mikulové tímto moc děkujeme a věříme, že se pečení frgálů stane v denním stacionáři každoroční tradicí.

*Mgr. Karolína Žáčková,
vedoucí denního stacionáře*

Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov

Prestižní cenu Makropulos získala Charita Nový Hrozenkov

Již tradičně se u příležitosti Mezinárodního dne seniorů na scéně Stavovského divadla v Praze uskutečnilo předávání Ceny Makropulos za péči o seniory, které každý rok pořádá občanské sdružení Život 90. Cenu Makropulos představitelům Charity Nový Hrozenkov předala náměstkyně ministra zdravotnictví Lenka Teska Arnoštová. Na slavnostní ceremoniál navázalo benefiční představení Audience u královny od Petera Morgana.

„Prodloužení lidského života představuje pro české zdravotnictví nesporný úspěch. To však nestačí, je nutné vytvářet podmínky pro to, aby přidaná léta, o která dnešní senioři žijí déle, byla také

kvalitní. A právě o takový výsledek se snaží i letošní vítěz Ceny Makropulos,“ řekla při předávání ceny náměstkyně ministra zdravotnictví Lenka Teska Arnoštová.

„Byl to úžasný zážitek! Minuta slávy za všechno, co se nám v hrozenkovské Charitě podařilo,“ neskrývala své emoce po předání ceny ředitelka Charity Nový Hrozenkov Danuše Martínková. „Jsem ráda, že se o naší práci ví a že je tak vysoce hodnocena. Velice pozitivní ohlas sklízí především návaznost našich služeb a pak jejich rozsah - od 6 do 21 hodin 365 dnů v roce. To zajišťuje opravdu jen málokdo,“ dodává ředitelka.

To všechno by podle jejích slov však nebylo nikdy možné bez obětavé práce všech zaměstnanců Charity a především jejich lidského přístupu, kterého si klienti velice cení a kvůli kterému jsou služby hrozenkovské Charity tolik žádané.

„Nejraději bych na prknech Stavovského divadla, po kterých kdy si krácel Mozart, odehrály se zde velké premiéry, měla všechny své zaměstnance,“ rozohňuje se D. Martínková. „To ale z pocho-pitelných důvodů nebylo možné. Proto chci alespoň částku, která je spojená s cenou Makropulos věnovat právě na jejich odměny,“ říká Danuše Martínková a dodává, že toto jsou jediné finanční prostředky, které takto může použít a udělá to velice ráda.

Cenu Makropulos předala představitelům Charity Nový Hrozenkov náměstkyně ministra zdravotnictví Lenka Teska Arnoštová (druhá zprava)

Zdroj: Ministerstvo zdravotnictví ČR

Cena Makropulos, inspirovaná divadelní hrou Karla Čapka Věc Makropulos, představuje poselství o snaze všech, kteří se věnují péči o naše zdraví a tím se také významně podílejí nejen na prodloužení délky, ale i na zvýšení kvality lidského života. Vybrané projekty z oblasti zdravotně sociální péče mohou díky tomuto ocenění získat mimo jiné i potřebnou publicitu, která pak v praxi pomáhá bořit mýty a stereotypy v přístupu ke stáří, píše se v tiskové zprávě Ministerstva zdravotnictví ČR.

**Renata Holčáková,
Charita Svate rodiny Nový Hrozenkov**

Charita Olomouc

Návštěvníky Romské poutě sobotní déšť neodradil

Olomouc - Bohatý kulturní a duchovní program přivábil i přes deštivé počasí v sobotu 16. září na Svatý Kopeček u Olomouce na 250 účastníků. Přibližně 50 poutníků se vydalo dopoledne listnatou alejí ze Samotišek k bazilice Navštívení Panny Marie. U Wolkerova kříže na Svatém Kopečku u Olomouce přivítal účastníky první římskokatolický kněz romského původu Vojtěch Vágai. Letošní pout' nabídla interaktivní mši za spoluúčasti dětí, malé romské muzeum i oblíbené placky „čurdi mariklí“. K tradičním romským symbolům – vlajce, chlebu, solničce, srdci, houslím a holubici míru, přibýly nové – růže a prsten.

„Pane, přinášíme Ti tyto růže jako symbol naší pouti. Prosíme Tě, Pane, ať naše děti rozkvetou z poupat do své plné krásy a lásky k druhým lidem. Přinášíme Ti tento prsten, symbol naší pouti, kdy ctíme tradice, vážíme si slova, tvoříme rodinu. Prosíme Tě, Pane, o milost předat našim dětem to nejlepší z nás, prosíme o pomoc nést naše dědictví hrdě a přitom pokorně,“ zněly přímlyvy 19. ročníku Romské poutě. Motto letošní pouti „Kořený – rodina – smysl“ provázelo dopolední putování od jednotlivých zastavení až po odpolední kulturní program v ambitech baziliky.

Vystupující taneční soubory si předem připravily ztvárnění jednoho z témat: střípky z historie Romů, romské tradice, význam rodiny, slova a hledání smyslu života. Nabyté zkušenosti z rozjímání nad náměty symbolizovala vždy jedna růže, kterou měli poutníci za úkol na každém z pěti stanovišť najít. „V průvodu šla s námi i malá holčička v bílých šatech, která růže nesla. Kytici pěti růží jsme pak přidali k obětním darům mezi další tradiční romské symboly,“ vysvětlila Adéla Adámková, organizátorka

Romské pouti za Charitu Olomouc. Úctu k romským tradicím vyjadřoval i obraz stromu, který s sebou přivezl Vojtěch Vágai: „Stromy nám poskytují kyslík, listí, stín, plody a smyslem rodiny jsou také plody, ovocem rodiny je láska, radost,“ přiblížil nejmenším kněz. Děti se aktivně zapojily a na větve stromu dokreslily listy představující jejich vlastní rodinu.

Po bohoslužbě následovalo bohaté kulturní vyžití v ambitech za bazilikou. Na pódiu se vystřídaly taneční soubory a hudební kapely. Za poznáváním romských tradic zvalo návštěvníky improvizované charitní muzeum romské kultury, které připravily pracovnice střediska Khamoro spolu s dobrovolníky. Účastníci tak zhlédli průřez historií Romů od příchodu z Indie přes období

kočovnictví a rozvoje tradičních romských řemesel, jako je košíkářství, kovářství, až po současnost. Největší úspěch však zaznamenaly tradiční romské placky „čurďi marikl'i“. „Marikl'i jsou podobné arabskému chlebu, vyrábí se z mouky a vody a každá rodina je konzumuje s něčím jiným, někdo je dělá tlusté, někdo tenké... Bylo úžasné sledovat, jak se do jejich výroby se svými

děťmi zapojili i otcové a maminky si navzájem předávaly zkušenosti a recepty,“ líčila Adéla Adámková.

**Eva Štefková,
Charita Olomouc
Foto: Jiří Kopáč**

Lidé ocitající se v bytové nouzi získají střechu nad hlavou

Olomouc - Ministerstvo pro místní rozvoj České republiky podpořilo v rámci Integrovaného regionálního operačního programu projekt Charity Olomouc „Kde domov můj“. Díky dotaci v celkové výši 8 168 000 korun získala Charita sociální byty pro lidi v obtížných životních situacích. Jedná se především o matky samoživitelky, starší lidi bez příjmu nebo osoby, které dostaly výpověď z bytu, a ocitly se tak bez střechy nad hlavou.

Počet lidí bez domova v České republice dlouhodobě stoupá. Pokud bude trend pokračovat obdobným tempem, z loňských 187 000 lidí v bytové nouzi hrozí nárůst o 100 procent. „Díky poskytnuté dotaci jsme zakoupili čtyři byty v Přerově a získali prostředky na rekonstrukci fary v Tršicích, kde vzniknou další tři bytové jednotky. V nově pořízených bytech pro účely nájemního sociálního bydlení počítáme s kapacitou 15 lůžek,“ upřesnil Alexandr Dvořák ze střediska Samaritán.

Do nejrizikovější skupiny ohrožené ztrátou bydlení spadají matky s dětmi, osoby sociálně vyloučené nebo ohrožené sociálním vyloučením a senioři. Specifickou skupinu osob tvoří oběti trestných činů a osoby dlouhodobě znevýhodněné na trhu bydlení. „Novou zkušeností je pro nás nabídka bydlení pro rodiny. Jsme rádi, že tento projekt umožní vytvořit dobré zázemí pro děti, které jsou nepříznivou sociální situací traumatizovány,“ přiblížil Petr Prinz, vedoucí střediska Samaritán pro lidi bez domova.

V současné chvíli je projekt zahájen, chystá se rekonstrukce bytů na faře v Tršicích, včetně bytového jádra v jednom ze zakoupených bytů v Přerově. Další tři byty jsou již osídlené. „Ze zkušenosti víme, že rychlým poskytnutím bydlení osobám v nouzi dochází k jejich ochraně. Zároveň nás velmi mrzí, že s námi na tomto projektu nechtělo spolupracovat město Přerov,“ dodal za Charitu Olomouc vedoucí střediska Samaritán Petr Prinz.

**Eva Štefková,
Charita Olomouc**

**Foto: Jindřich Štreit,
olomoucký cyklus Kde domov můj**

Dny boje proti chudobě 2017 upozornily na problematiku konzumu

V říjnu proběhl v Olomouckém kraji VII. ročník Dnů boje proti chudobě, na jehož pořádání se spolupodílela Armáda spásy v České republice, Charita Olomouc a CARITAS - Vyšší odborná škola sociální Olomouc. Ve třech moravských městech se uskutečnila ve dnech od 9. do 13. října řada společenských a propagačních akcí s cílem přiblížit veřejnosti dopady globalizovaného světa na společnost. Stěžejním tématem letošního ročníku se stala problematika způsobu života konzumní společnosti, v níž dochází k nadměrné materiální i potravinové spotřebě oproti skutečným základním potřebám.

Smyslem celé akce je postavit se proti konzumnímu stylu života, který nepřemýšlí nad problematikou životního prostředí, nerespektuje lokální zvyklosti. „Dnes je běžné, že se nakupují základní potraviny, které pocházejí z druhého konce planety, že se věci neopravují, ale vyhazují, a namísto nich se hned kupují nové. Je smutné, že v dnešní době už nevyrábíme pro spotřebu, ale spíše spotřebováváme pro výrobu,“ uvedla Barbora Cigánková, koordinátorka Centra materiální pomoci Charity Olomouc. Pro návštěvníky byl připraven pestrý program, který proběhl tradičně v Olomouci, Přerově a letos druhým rokem v Šumperku. Dny boje proti chudobě odstartovaly 9. října v Olomouci v prostorách

CARITAS - Vyšší odborné školy sociální Olomouc přednáškou „Zero Waste aneb život bez odpadu“. Olomoucký program vyvrcholil v úterý 10. října na Horním náměstí akcí „Dejme věcem druhou šanci“. Součástí akce byl bleší trh s módní přehlídkou oblečení z druhé ruky a kavárna. Dny boje proti chudobě následně pokračovaly ve všech třech městech dalšími netradičními setkáními, přednáškami a workshopy. V Přerově letos zacílili na žáky základních škol workshopem s tematikou finanční gramotnosti a rizik dluhových pastí. „Obyvatelé Šumperka si užili sdílenou ledničku s potravinami, kterou mohl kdokoli jak plnit, tak využít a stejně tak sdílenou knihovnu s knihami,“ uvedla Alena Krejčí, ředitelka Armády spásy, Centra sociálních služeb v Šumperku. Obojí bylo nainstalováno na hlavní šumperské třídě.

Partnery pořádajících organizací jsou Člověk v tísni a iniciativa Czech Zero Waste. Dny boje proti chudobě 2017 proběhly v rámci celostátní kampaně Česko proti chudobě za finanční podpory Olomouckého kraje a společnosti Lesy ČR. Účast na všech akcích je zdarma.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Módní přehlídka, pouliční kavárna, bleší trh. Dny boje proti chudobě 2017

Olomouc – VII. ročník Dnů boje proti chudobě odstartoval v Olomouci 9. října v prostorách CARITAS - Vyšší odborné školy sociální Olomouc přednáškou „Zero Waste aneb život bez odpadu“. Program vyvrcholil v úterý 10. října na Horním náměstí módní přehlídkou nejzajímavějších outfitů z obchůdku U Samaritána. Dny věnované problematice konzumního způsobu života a jeho dopadu na životní prostředí pokračovaly v Olomouci dalšími workshopy včetně eklektické bohoslužby až do 13. října.

Dokážeme si představit, že všechny svůj roční odpad vtěsnáme do jedné zavařovací sklenice? O tom, že je to možné, přesvědčila návštěvníky workshopu „Zero Waste aneb život bez odpadu“ přednáška v aule CARITAS - Vyšší odborné školy sociální Olomouc. „Zero Waste je přístup, který se snaží omezit produkci odpadu. V rámci workshopu jsme hledali odpověď na otázky, jestli je opravdu nutné vlastnit tolik věcí, nakolik jsme při nakupování ovlivněni okolním světem, ale také co s tím můžete my sami hned teď udělat,“ vysvětlila Barbora Cigánková za Charitu Olomouc, jednu z pořádajících organizací.

Vrcholem Dnů boje proti chudobě se stala úterní odpolední akce „Dejme věcem druhou šanci“ na Horním náměstí v Olomouci. Módní přehlídka Charity Olomouc nabídla pestrý koktejl outfitů pro běžný den, zimní čas i sváteční zimní večer. Z pokladů obchůdku U Samaritána Charity Olomouc modely namixovala agentura ekologické módy Green dressmakers a do života uvedly půvabné studentky dobrovolnice. Výtěžek z prodaných modelů byl věnován na podporu dobročinného šatníku pro lidi ohrožené chudobou. „Dát starým věcem novou šanci jsou dvě zdánlivě protichůdná tvrzení, ale kolikrát z šatníku vytáhneme věci, které jsme dlouho nenosily, a naráz je zkombinujeme nově a neotřele. Šetříme tím nejen naši kapsu, ale především plíce planety“, vysvětlila Barbora Zuberová, autorka přehlídky, charitní dobrovolnice a majitelka Green dressmakers v jedné osobě. Součástí akce byl rovněž bleší trh oblečení z druhé ruky a pouliční kavárna s výbornou Fair Trade kávou. Happeningu se zúčastnily známé osobnosti a hlavní představitelé organizací zapojených

do boje proti chudobě. Módní přehlídku moderovala Martina Kvítka Procházková z Rádia Haná.

Smyslem akce je postavit se proti konzumnímu způsobu života, který nepřemýšlí nad ochranou životního prostředí. „Nadbytek nás vede k roztáčejícímu se koloběhu produkce a likvidace, často bez rozmyslu. Když se ale pohybujeme ve světě chudoby, uvědomujeme si, jak je to krátkozraké. Selský rozum a skromnost našich předků by nám měla být inspirací či návodem. Snažíme se kloubit skromnost a štedrost,“ přiblížil za Charitu Olomouc Petr Prinz, vedoucí střediska Samaritán.

Dny boje proti chudobě 2017 proběhly v rámci celostátní kampaně Česko proti chudobě za finanční podpory Olomouckého kraje a společnosti Lesy ČR. Na pořádání akce se spolupodílela Armáda spásy v České republice, Charita Olomouc a CARITAS - Vyšší odborná škola sociální Olomouc. Účast na všech akcích byla zdarma.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Zuzka Krasňáková: Baví mě přinášet radost a obdarovávat druhé

Návštěvníci Bistré krávy ve Wurmově 5 ji znají jako usměvavou baristku, ale málokdo ví, že sympatická slečna Zuzka Krasňáková vlastní kreativní ateliér, tzv. „Kreateliér“, který se velmi zešíroka zaměřuje na ruční tvorbu nejrozličnějších výrobků, ozdob, domácích dekorací i zajímavých oděvních kousků. Tvoření se Zuzkou si mohli vyzkoušet návštěvníci workshopu „Smetí nebo módní doplněk?“ o říjnové středě v odpoledních hodinách v kavárně Betreka v rámci Dnů boje proti chudobě 2017. Vyrábělo se z korku a plastových lahví, šilo ze starých triček... Účastníci si z workshopu odnesli vlastnoručně vyrobené a namalované náušnice, ozdobná ramínka, plátěné tašky z obnošeného šatstva, dekorační ozdoby z plastu, brože z knoflíků...

Jak ses dopracovala ke své vlastní živnosti Kreateliéru?

Už odmalička jsem tvořila, na základce mě hodně bavila výtvarka, pořád jsem něco vytvářela. Z devítky jsem pak šla na střední školu do Šumperka, kde jsem studovala průmyslový design. Hodně jsme se věnovali malování a individuální tvorbě a asi tady jsem získala k výtvarnému umění hlubší vztah. Nyní jsem se po pěti letech k této činnosti zase vrátila. Hledala jsem něco, co by mě

bavilo a naplňovalo, něco tvůrčího, různorodého a rozmanitého, a napadlo mě začít šít a zároveň malovat na trička. Začala jsem také vyrábět náušnice, šperky a další drobnosti jen tak pro radost.

Jaký je tvůj oblíbený materiál, z kterého tvoříš?

Dřevo, stoprocentně dřevo. Obecně přírodní materiály jsou mi nejbližší, ale mám ráda různorodost, tak nějak od každého trochu, takže kromě výroby svíců a misek ze dřeva mě baví i malovat na trička, šít tašky, vyrábět náušnice.

Kdo jsou nejčastějšími zákazníky Kreateliéru?

Cílovou skupinou jsou hlavně studenti a všichni, kdo vyznávají alternativní životní přírodní styl. Mám zkušenost, že těm se výrobky nejvíce líbí. Kreateliér funguje především přes Facebook, takže hodně zákazníků je spíše mladší věkové kategorie.

O co je největší zájem?

Nejvíce se prodávají náušnice a velký zájem je i o ručně malovaná trika. Občas беру i objednávky na zakázku. Jednou jsem například malovala motivy na trika pro celou rodinu se stejným

symbolem. A moc mě potěšilo, že některé moje výrobky šly i za hranice, v září na Flerjarmarku Olomouc si moje výrobky zakoupili Korejci.

Co ti tvoření osobně přináší?

Relax. Je pro mě neuvěřitelným odpočinkem, ale i naplněním potřeby přinášet radost a obdarovávat druhé. Baví mě také předávat získané dovednosti, učit je druhé a zároveň přicházet na nové motivy a techniky.

A plány na další tvorbu do budoucna?

Dnes je to rok, co jsem si založila živnost, takže mám menší oslavu, takové první výročí. Začínala jsem bez větších očekávání, nevěděla jsem, do čeho jdu a jsem sama překvapená, jak se Kreateliér ujal. Do Vánoc bych ještě chtěla vytvořit hodně hezkých věcí, nachystat nějaké zajímavé kousky na zimní kolekci, jako jsou háčkované či pletené čepice nebo jiné drobnosti. Na jaře mám v plánu odjet do Španělska, uvidíme, co bude dál...

Zuzka slibuje, že bude tvořit dál na cestách a nás o tom bude informovat na facebookových stránkách „Kreateliér“. My jí děkujeme za skvělý workshop a přejeme radost z dalšího tvoření

**Bára Cigánková a Eva Štefková,
Charita Olomouc**

Charita Svitavy

Ohlédnutí za Charitní poutí do Znojma

Tradiční podzimní pout' Charity Svitavy se letos opravdu vydařila! Cílem putování byl chrám sv. Mikuláše ve Znojmě, kde poutníci slavili mši svatou a prosili sv. Mikuláše o pomoc a podporu v jejich úsilí. Po skvělém obědě v restauraci U Karla se poutníci vydali na okružní jízdu historickým centrem Znojma, které je překvapilo svou krásou. Bylo příjemné poslouchat poutavý výklad otce Martina Höniga, který celou poutí provázel.

Trasa vedla mimo jiné přes rotundu sv. Kateřiny nebo Znovín, kde účastníci ochutnali lahodné víno. Třešničkou na dortu byla návštěva kavárny, kde si při kávičce a dortu krásně popovídali. Zpáteční cestu autobusem si poutníci ukrátili zpěvem s kytarou a domů přijeli patřičně unavení a spokojení. Velké díky organizátorům a svatému Mikuláši, bylo to moc fajn!

**Vendula Kouřilová,
Charita Svitavy**

„Ať vše dobře zakoření“, dala Charita vědět na Burze filantropie

V rámci Burzy filantropie v Pardubickém kraji představila Charita Svitavy před donátory svůj projekt „Ať vše dobře zakoření“, jehož cílem je budovat vztahy při práci na zahradě. Aby tato činnost byla vhodná i pro ty, co se (již) neohnou, chce Charita pořídit mobilní záhonky, k nimž se lze pohodlně posadit. Příští

rok se tak lidé setkají při společné sklizni i s donátory, od nichž má Charita příslibenou podporu ve výši 36 000 korun.

David Šmída,
Charita Svitavy

Pečovatelé pozvali své klienty do Charity. Hrál se na kytaru

Ve svitavské charitní pečovatelské službě uspořádali v úterý 10. října první společenské setkání s klienty. Pracovníci Charity je vidají zpravidla jen v jejich domácnostech během výkonu služby, proto je napadlo pozvat tyto uživatele na oplátku do prostor Charity. Klienti se tak mohli podívat „pod pokličku“ své pečovatelské služby a prohlédnout si její zázemí na Polní ulici ve Svitavách.

Sídlo CHPS bylo v lednu tohoto roku přestěhováno do budovy na Polní ulici 354/2. Budovu má Charita Svitavy pronajato od Pražské provincie kongregace Nejsvětějšího Vykupitele (Redemptoristé). Díky tomu získala CHPS nejen důstojné zázemí pro svoji práci, ale také prostor pro pořádání podobných akcí.

Během příjemného odpoledne došlo na vzájemné seznámení i milé sdílení vzpomínek. Dobrovolník pan Jiří Fadrný zpřijemnil setkání hraním na kytaru a zpěvem. Věříme, že vzhledem k přívětivým ohlasům se z této akce stane každoroční tradice.

Dagmar Pauková,
Charita Svitavy

Charita Šternberk

Sociální automobil poslouží seniorům ze Šternberska

Před rokem jsem přijala nabídku zařadit se do projektu „sociální automobil“ od Kompakt s.r.o. z Poděbrad. Jedná se o reklamní agenturu, která zajistí dostatek finančních prostředků, zakoupí osobní automobil s polepy log a vše předá veřejně prospěšné organizaci. V případě Charity Šternberk automobil poslouží seniorům, kterým poskytujeme pomoc a podporu v rámci Charitní pečovatelské služby (CHPS) v mikroregionu Šternbersko.

Marie a Petr Ježkovi jako manažeři společnosti oslovili soukromé dárce, organizace, obce i vedení města Šternberka. Do projektu se zapojilo více než 50 dárců a ve středu 11. října 2017 jsem na nádvoří naší Charity převzala klíče a dokumenty k osobnímu automobilu Dacia Dokker. Slavnostního předání se zúčastnil starosta města Stanislav Orság, starostové obcí, sponzoři, vedoucí CHPS - sociální pracovníce Barbora Bernátová a zástupce pečovatelek.

Moje poděkování patří všem, kteří touto formou přispěli ke zkvalitnění pečovatelské služby. Jejím cílem je zajistit dostatečnou péči o osobu seniora a také pomoci s péčí o jeho domácnost a to vše formou terénní služby v jeho přirozeném prostředí. Poděko-

vání si zaslouží i pracovníce z týmu, které připravily občerstvení pozvaným hostům a také se jim věnovaly v osobních rozhovorech.

Pavla Vyzovilová,
ředitelka Charity Šternberk

Na XI. benefičním koncertě Charity Šternberk zahrál František Nedvěď

Šternberk - Tradiční a přitom něčím výjimečný Benefiční koncert uspořádala Charita Šternberk. Prostory Hodovní síně Státního hradu Šternberk byly zcela zaplněny lidmi a rozezněly se příjem-

ným hlasem Františka Nedvěďa. Koncert se uskutečnil v neděli 17. září v podvečerních hodinách. Záštitu převzal starosta města Stanislav Orság. Vzácnými hosty byli ředitel Arcidiecézní chari-

ty Olomouc – Václav Kepř s manželkou. V úvodu ředitelka Charity ocenila jako nejlepší pracovníci roku 2017 všeobecnou sestru Domácí zdravotní péče paní Vladimíru Menšíkovou.

Netradiční atmosféra provázela koncert téměř od začátku a celý sál si prozpěvoval společně s Františkem Nedvědem jeho známé písně, některé jsou již hitovkami. V samostatném bloku se představil i jeho syn Vojtěch, který svou jinou barvou hlasu také navodil pohodovou náladu, taktéž členové doprovodné skupiny Tie Break.

Protože se Benefiční koncert konal dva dny před Františkovými významnými 70. narozeninami, předali mu pořadatelé dort ve tvaru kytary a archivní víno. Bylo vidět překvapení a slova „to dojetí si nechám až na doma“ zahřála organizátory u srdíčka. Také příjmy ve výši 208 tisíc korun od sponzorů a města Šternberka jsou příznivé a pomohou dofinancovat provoz zdravotních a sociálních služeb ve středisku Šternberk.

Příjemný večer pokračoval ještě slavnostním rautem a čiší vína pro všechny zúčastněné návštěvníky Benefičního koncertu. Někteří hosté se vyjádřili ve smyslu, že to byl nejvydařenější ročník. Poděkování za práci s dárci míří Aleně Charouzové, Lukáši Borskému a Miroslavu Vyvozilovi. Za přípravu rautu vděčíme zejména Zuzaně Knopkové a dobrovolnici Janě Zapletalové. Archivní víno věnoval pan Jakša z Vracova a sváteční dort upekla dobrovolnice Karla Hradilová.

Věřím, že v této krásné tradici budeme pokračovat i v následujících letech.

*Pavla Vyvozilová,
ředitelka Charity Šternberk*

Oblastní charita Uherský Brod

Senioři v Dolním Němčí ochutnali burčák a vyzkoušeli nové kuželky

Zdravé soupeření v takzvaných „ruských“ kužlkách si mohli ve čtvrtek 6. září vychutnat senioři v Domě s chráněnými byty v Dolním Němčí a příbuzní některých z nich. Pracovníci Pečovatelské služby Dolní Němčí pro ně nachystali sportovně relaxační odpoledne s opékáním špekáčků, pohoštěním se zákusky a jinými dobrotami, ochutnávkou burčáku, i hrou se zbrusu novými kužlkami. Kuželky, které lze hrát díky jejich mobilnímu provedení ve venkovním prostředí, ale v případě nepříznivé počasí i uvnitř v budově Domu s chráněnými byty, pořídila v těchto dnech Oblastní charita Uherský Brod z příspěvku Nadace Synot senátora Iva Valenty ve spolupráci s dolněmčanským Obecním úřadem.

*Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod*

Turnaj ve hře „Člověče nezlob se“ opět spojil klienty Charit

Nezvyklým ruchem ožil ve čtvrtek 7. září Charitní dům v Horním Němčí. Před domem stály řady aut, některá přijížděla, „vyložila“ lidi a zase odjížděla, další řidiči hledali poslední volná místa v blízkosti horněmčanského zařízení. Na zahradě Charitního domu se totiž konal celocharitní tradiční turnaj v „Člověče, nezlob se!“. Do napínavého klání

se letos přihlásili klienti Charit Uherský Brod a Luhačovice. Oblastní charitu Uherský Brod zastupovali klienti těchto služeb: Pečovatelská služba (dále jen PS) Strání, PS Dolní Němčí, PS Horní Němčí, PS Korytná, Charitní dům Nivnice, Azylový dům pro matky s dětmi v tísni Uherský Brod, Tera-
peutická dílna sv. Justiny Uherský Brod. Početný tým vyslala

i Charita Svaté rodiny Luhačovice. Mezi hosty akce nechyběl starosta Horního Němčí Lumír Kreisl.

Při hře nebyla nouze o vášnivé komentáře typu: „My jsme cvičili s předstihem celý týden!“ „Já bych chtěla vyhrát, ale podvádět nebudu, to já ani neumím!“ „Ochutnali jsme vynikající koblihy a koláče!“ „My jsme jenom dvě, tak jak utvoříme tým, vždyť bychom měli v týmu mít aspoň čtyři hráče?!“ „A prý budou i špekáčky, moc se na ně těšíme!“ – tyto a mnohé další podobné komentáře účastníků svědčily o mimořádném nadšení a aktivním zapojení všech hráčů bez rozdílu věku...

Turnaj v oblíbené společenské hře pořádala Oblastní charita Uherský Brod letos pojeďenácté. Velké uznání patří kromě ostatních zapojených jednotlivcům, především personálu Pečovatelské služby Horní Němčí v čele s vedoucí služby Markétou Zámečnickovou, který si vzal hlavní tíhu pořadatelské aktivity na svá bedra, a také pracovnícům Centra seniorů Uherský Brod za jejich aktivní zapojení při zajištění

chodu turnaje, i dalším snaživým pracovníkům uherskobrodské Charity. Pro účastníky přichystaly pracovnice PS Horní Němčí spolu s dalšími kolegy občerstvení, a každému z přítomných věnovali velkou pozornost po celou dobu turnaje.

Konečné vítězství a zasloužená výhra v podobě dortu nakonec připadly klientce PS Strání, druhé místo si z Horního Němčí odvážel klient z Luhačovic. Ze třetí pozice se radoval klient z Charitního domu v Nivnici.

Velké poděkování patří také sponzorům turnaje, a to: Jednotě Uherský Ostroh za pečivo, firmě Rojal, spol. s.r.o. za minerálky, společnosti VOMA s.r.o. za špekáčky, společnosti Linea Nivnice, a.s. za ovocné šťávy, a zemědělskému družstvu Agro Okluky (pobočka Horní Němčí) za ovoce.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod

V Horním Němčí si připomněli dvacetileté výročí Charitního domu

Kdysi to byl jen nenápadný rodinný domek. Dnes slouží vzhledná budova, která stojí jen malý kousek od horněmčanského kostela, jako Charitní dům a jako sídlo Pečovatelské služby Horní Němčí. O klienty v Charitním domě (dále jen CHD) se personál stará už 20 let. A to byl důvod k oslavě, která se v CHD Horní Němčí uskutečnila ve čtvrtek 21. září.

Významné výročí si tam připomnělo vedení i ostatní pracovníci Oblastní charity Uherský Brod, včetně týmu pečovatelek horněmčanské služby v čele s vedoucí Markétou Zámečnickovou a samozřejmě s klienty tohoto zařízení. Součástí programu bylo připomenutí historie vzniku této služby, vystoupení folklorních souborů z Horního Němčí i mše svatá. Ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť poděkoval bývalým i stávajícím pracovníkům PS Horní Němčí za jejich záslužnou práci, a zástupcům obce za jejich příkladnou podporu a spolupráci, a každému z nich předal malý dárek.

A jaká je vlastně historie Charitního domu v Horním Němčí? V roce 1995 se obecní zastupitelstvo v čele s tehdejším starostou panem Miroslavem Kadlčkem usneslo na zřízení Charitního domu. S přestavbou domu, který po smrti majitele připadl obci, se začalo na jaře roku 1996. Celková stavba byla dokončena v červnu 1997. Po dohodě obecního zastupitelstva s Oblastní charitou Uherský Brod zastoupenou tehdejší paní ředitelkou Jarmilou Tomancovou, byl tento dům předán do užívání a slavnostně otevřen a vysvěcen v neděli 28. září 1997. Tento den byl svátek sv. Václava, a právě jeho jméno dům dostal.

„V současné době poskytujeme službu osmi uživatelům v našem Charitním domě a čtyřem v domácnostech v obcích Slavkov a Horní Němčí,“ upřesnila vedoucí PS Horní Němčí Markéta Zámečnicková.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod

Hasičům i rodině z poškozeného domu pomáhali pracovníci brodské Charity

K požáru rodinného domu došlo v sobotu 9. září v Havřicích. Při požáru utrpěl popáleniny majitel objektu, požárem byl částečně zasažen také vedlejší dům. Sousední dům byl po požáru silně zakouřený a rodina se musela přestěhovat dočasné do náhradního ubytování, které jim nabídlo vedení uherskobrodské radnice.

„Náš tým pro mimořádné události, který funguje v rámci činnosti Oblastní charity Uherský Brod, nabídl rodině pomoc v jejich nepříjemné situaci, která spočívá, kromě jiného, například v nabídce vyřízení dávek mimořádné okamžité pomoci. S rodinou jsem ve spojení, a jsem i nadále připravena jim v případě jakýchkoliv těžkostí pomoci,“ vysvětlila koordinátorka pro mimořádné události Oblastní charity Uherský Brod Jitka Chvilová. Ta dále upřesnila,

že rodina z poškozeného domu v současné době čeká na posudek statika, který rozhodne o míře poškození zakouřeného domu. Při požáru byla totiž, podle dostupných informací, poškozena jedna ze zdí objektu.

Při zásahu hasičů dílem pomáhala i kuchyně Oblastní charity Uherský Brod, pod vedením Michala Fojtíka. Vedoucí charitní kuchyně zajistil, na žádost starosty města Patrika Kunčara, občerstvení pro zasahující hasiče.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod

Vedoucí Charitní pečovatelské služby Terezie Fojtíková obdržela významné ocenění

Významného úspěchu dosáhla v soutěži „Pracovník roku v sociálních službách Zlínského kraje“ vedoucí Charitní pečovatelské služby Oblastní charity Uherský Brod Bc. Terezie Fojtí-

ková. Hodnotící komise udělila Terezii Fojtíkové mimořádné manažerské ocenění.

„Kolegyni Terezii Fojtíkovou znám již více jak 10 let a ocenění Zlínského kraje si bez jakékoliv diskuse zaslouží. Terezie Fojtíková je nejen výbornou manažerkou, ale také velmi obětavým člověkem. Je připravena nezištně pomoci každému, kdo pomoc potřebuje a to i nad rámec svých povinností. I její dobrovolnická činnost byla při předávání ocenění vzpomenuť,“ poznamenal ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť. „Pracovat se seniory mi přináší radost. Víím, že tito lidé pomoc potřebují, a tím je pro mě tato práce smysluplná,“ podotkla při převzetí ocenění Terezie Fojtíková. Anketa „Pracovník roku v sociálních službách Zlínského kraje“ je vyhlašována od roku 2010.

Smyslem ankety je ocenění pracovníků za významný a kvalitní přínos v oblasti sociálních služeb a za aktivní a dlouhodobou péči o klienty v této oblasti. Paní Terezii Fojtíkové k zaslouženému ocenění gratulujeme!

Oblastní charita Uherský Brod

Speciální křeslo umožní klientům v Bánově i krátkou vycházku

Pečovatelská služba Bánov (dále jen PS Bánov) obdržela v těchto dnech od Nadačního fondu VIAIVA darem částku 26 500 korun. Tato částka byla určena na pořízení speciálního invalidního křesla pro osoby, které mají problém se sezením a neudrží se v poloze v sedě. V krátké době po obdržení finančního daru pracovníci PS Bánov křeslo pořídili.

„Jedná se o velmi kvalitní výrobek. Křeslo je polstrované, pohodlné a lze ho polohovat. Je možné s ním vyrazit i ven na kratší procházku, nebo v něm posedět pod pergolou. Jeho součástí je i servírovací - pracovní stoleček, který je možné odklopit, pokud jej klient zrovna nepotřebuje,“ vysvětlila vedoucí Pečovatelské služby Bánov Gabriela Hamadová. Jak dodala, klienti PS Bánov už křeslo postupně vyzkoušeli a jsou s ním maximálně spokojeni. „Nadaci VIAIVA jsme velice vděční; svůj dar nám totiž poslali ochotně a velmi rychle. Kdo rychle dává, dvakrát dává,“ připomněla trefné přísloví Gabriela Hamadová.

Oblastní charita Uherský Brod

Brodská Charita nabízí nově sociálně-právní poradnu i informace o sociálních službách

Oblastní charita Uherský Brod začala od 1. dubna 2017 poskytovat občanům Uherskobrodského novou sociální službu, a to odborné sociální poradenství. Jedná se o službu, jejímž cílem je poskytovat odborné sociální, právní a dluhové poradenství pro osoby nacházející se v obtížné životní situaci, které si z důvodu svého sociálního znevýhodnění nemůžou zajistit její řešení samy a případná jiná pomoc je pro ně nedostupná (například z důvodu sociální potřebnosti, aktuální krize, ztráty zaměstnání, špatné informovanosti nebo omezené schopnosti komunikovat). Oblastní Charita je vedena snahou poskytovat poradenskou službu co možná nejkomplexněji. Poradna proto nabízí v rámci spektra své činnosti poradenství

a pomoc v otázkách sociálního zabezpečení, při řešení složitých životních situací z pohledu právních nároků, ale i povinností, poskytnutí informací o jiných sociálních službách v rámci zařízení Charity nebo regionu a v případě potřeby zajištění návazné pomoci u těchto zařízení.

Prostřednictvím dluhového poradenství nabízí pomoc při zjišťování stavu dluhů, zprostředkování kontaktu s věřiteli, úřady, exekutory a následnou asistenci při komunikaci s nimi, konzultaci možných způsobů splácení dluhů, sestavení splátkového kalendáře, právní pomoc při podáních v rámci exekučního řízení, právní pomoc při zajištění podání návrhu na oddlužení. Činnost je zaměřena

i na následnou dlouhodobou spolupráci s klientem za účelem zlepšení jeho finanční gramotnosti a způsobu nakládání s finančními prostředky, jako prevenci předlužení. Základní právní poradenství v oblasti pracovněprávních vztahů, majetkoprávních vztahů a náhrady škody, občanskoprávních vztahů, rodiny a mezilidských vztahů, pomůže klientům zorientovat se ve svých právech a povinnostech v rámci platné legislativy a ve spolupráci s odborným pracovníkem poradny najít optimální řešení své nepříznivé situace. Sociálně právní poradna sídlí na ul. Přemysla Otakara II. 2476, Uherský Brod.

Na stejné adrese se nachází také nové Regionální centrum sociální pomoci, jehož pracovníci nabízejí široké veřejnosti informace o nabídce a možnostech sociálních služeb v regionu.

Toto centrum se zaměřuje na pomoc všem potřebným občanům v regionu, jejich rodinám, obcím, farnostem a dalším úřadům v oblasti prvotního sociálního poradenství.

Posláním je pomoc osobám rychle se zorientovat v široké nabídce sociálních služeb, nasměrovat na další služby či instituce, pomoci zajistit okamžitou pomoc.

Cílem je poskytnout okamžitou informaci a radu o možnosti řešení tíživé sociální situace osobám všech věkových skupin.

Obě služby jsou poskytovány bezplatně.

Formy pomoci:

1. Bezplatná linka sociální pomoci – okamžitá telefonická pomoc (rozhovor, zprostředkování kontaktu na jiné služby, instituce);
2. Elektronická sociální pomoc – poskytnutí informací a rad elektronickou formou;
3. Okamžitá pomoc – v rámci našich možností poskytneme okamžitou pomoc lidem v krizi, nouzi a přispěje tak k vyřešení jejich akutní obtížné situace.

Kontakty a provozní doba nových služeb:

Odborné sociální poradenství

Adresa: ul. Přemysla Otakara II. 2476, Uherský Brod

Vedoucí služby:

JUDr. Lenka Končítíková

mobil: 735 713 786

e-mail: lenka.koncitikova@uhbrod.charita.cz

Pondělí: 8:00–14:00 hodin., v době od 12:00 do 14:00 hodin pouze po dohodě s pracovníkem Charity – ve službě sociální pracovnice Mgr. Veronika Bartončíková.

Středa: 8:00–14:00 hodin., v době od 12:00 do 14:00 hodin pouze po dohodě s pracovníkem Charity – ve službě vedoucí služby, odborný pracovník JUDr. Lenka Končítíková.

Adresa: ul. Přemysla Otakara II. 2476, Uherský Brod

Regionální centrum sociální pomoci:

Adresa: ul. Přemysla Otakara II. 2476, Uherský Brod

Vedoucí služby: Mgr. Vladimíra Suchánková

mobil 733 742 053

e-mail: vladimira.suchankova@uhbrod.charita.cz

Telefonické konzultace:

pondělí–pátek: 9:00–11:00; 13:00–15:00

Elektronické konzultace:

pondělí–pátek: 9:00–11:00; 13:00–15:00

Osobní konzultace:

dle domluvy

Výročí brodské Charity slavilo celé město

Významné výročí 90 let od vzniku jejich organizace a 25 let od znovuoobnovení její činnosti si připomněli ve středu 27. září pracovníci Oblastní charity Uherský Brod.

V dopoledních hodinách se pracovníci brodské Charity sešli v klášterním kostele na slavnostní mši. Poté poobědvali s představiteli města a dalšími hosty oslavy na uherskobrodské faře, aby se následně zúčastnili slavnostního otevření nových prostor Odborného sociálního poradenství a Regionálního centra sociální pomoci v ulici Přemysla Otakara II. V odpoledních hodinách pak následoval kulturní program v prostorách brodského Domu kultury, který toho dne zdobila expozice fotografií a dokumentů mapujících bohatou historii uherskobrodské oblastní Charity. „Doufám, že to nebude znít příliš neskromně, ale troufám si říct, že i po 25 letech od znovuoobnovení činnosti můžeme s radostí konstatovat, že Oblastní charita Uherský Brod zastává nezastupitelnou roli při poskytování sociálních služeb v regionu, úspěšně rozvíjí svou činnost

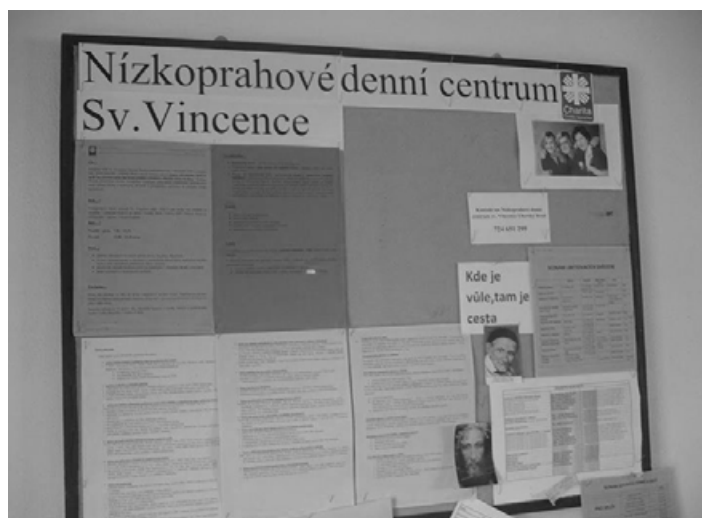
a stala se vysoce respektovanou organizací s mnoha službami, ve které pracuje více jak 160 pracovníků,“ podotkl ve své uvítací řeči směrem k hostům slavnosti ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť. Ve své řeči ocenil práci svých kolegů i spolupráci s vedením obcí ORP Uherský Brod. „Všichni pracovníci naší Charity si zaslouží velký respekt a obdiv za to, s jakým úsilím, nasazením a láskou přistupují k péči o naše klienty. Stejně poděkování směřuji ke všem pracovníkům, kteří kdy v Charitě pracovali, ke všem nadšeným a ochotným dobrovolníkům, našemu zřizovateli, kněžím, řádovým sestrám, dárcům, starostům a členům zastupitelstev obcí a zvláště pak městu Uherský Brod za dlouholetou významnou spolupráci,“ poznamenal Petr Houšť.

*Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod*

Snaha mladé studentky se vyplatila. Možná vyřeší velký problém celé rodiny

O tom, že snaha mladých lidí pomáhat může přinést své ovoce i ve velmi složité situaci, svědčí příběh jedné ze studentek 3. ročníku oboru sociální činnost (SC3) Střední průmyslové školy a Obchodní akademie v Uherském Brodě. „Tato studentka, slečna Veronika Pechová, byla na praxi v našem Nízkoprahovém centru sv. Vincence Uherský Brod, které se stará o osoby bez přístřeší. Před koncem minulého školního roku měla úraz, který vyžadoval hospitalizaci v nemocnici. Právě tam se seznámila s paní, která měla velké problémy se svým bratrem, protože nepracoval, žil na ulici a měl problémy s alkoholem. Slečna Pechová naprosto skvěle zareagovala a předala rodině paní z nemocnice kontakt na naši službu. Rodina problematického pána se se mnou spojila a následně se rozjela spolupráce nejenom s tímto člověkem, ale i s jeho psychiatricky nemocnou přítelkyní,“ vysvětlila vedoucí Nízkoprahového centra (NDC) sv. Vincence v Uherském Brodě Bohumila Smutná. Do pomoci rodině se chvályhodně zapojil i starosta obce, který je do služby přivezl, a v začátku je i finančně podpořil, aby mohli přespávat v Noclehárně.

V současné době s oběma klienty pracovníci NDC pracují, snaží se je motivovat ke změně jejich dosavadního způsobu života, pomáhá jim při hledání zaměstnání, bydlení a podobně. „Jsem opravdu moc ráda, že studenti mají praxi v našem Nízkoprahovém denním centru. Příklad slečny Pechové dokazuje, že podobné snahy mají smysl. Těší mě, že studenti, i přes svůj

relativně nízký věk, dokáží přemýšlet nad problémem, mají lidský přístup a dokáží si v podobných situacích skvěle poradit. A v tomto konkrétním případě možná snaha slečny Pechové zachránila lidský život,“ dodala Bohumila Smutná.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod

Charita Uherské Hradiště

Ulita oslavila tři roky

Prvního září tohoto roku tomu byly přesně tři roky, kdy se do Chráněného bydlení Ulita nastěhovali první čtyři jeho obyvatelé. Dnes je však kapacita této služby zcela naplněna počtem 12 osob. Ti se rozhodli uspořádat pořádnou oslavu. Obyvatelé Ulity si odsouhlasili a vymysleli, čím by chtěli příchozí návštěvníky poctit. Již pozvánka vypovídala o stylovém zahájení – 10. 10. 2017 v 10 hodin a 10 minut. O slavnostní atmosféru se postaral charitní sbor CHRPA (neboli CHaritní Rota Pěveckých Amatérů). Poté byl představen a promítnut krátký dokumentární film s názvem Tak si tady žijeme, jehož hlavními aktéry jsou samotní obyvatelé, kteří se rozhodli vypovědět své pocity a dojmy ze svého života v prostředí této sociální služby. Nechyběl ani dvoupatrový dort, jehož tři sfouknuté svíčky symbolizovaly úspěšné zvládnutí prvních tří let. Na návštěvníky po krátkém úvodním programu již netrpělivě čekali připravení průvodci z řad obyvatel chráněného bydlení, kteří neúnavně provázeli další a další zájemce o prohlídku prostor této budovy a doplňovali ji svými originálními postřehy. Přízemí chráněného bydlení pak bylo obohaceno o výstavu s názvem „Jsou nám 3“ zachycující různorodé okamžiky z jejich každodenního života. Obyvatelé chráněného bydlení se také zapojili do příprav bohatého občerstvení a rádi si se svou rodinou, svými přáteli či známými dali něco dobrého na zub. Po oficiálním ukončením, úderem páté hodiny odpolední, však oslava neskončila. Obyvatelé se umí výborně bavit, a tak akci zakončili soukromou hudební produkcí a tanečními kreacemi. Chtěli bychom

tímto moc poděkovat všem, kteří se podíleli na tomto pro nás nezapomenutelném dni.

Charita Uherské Hradiště

Charita Valašské Klobouky

Pečovatelé pomáhají s hygienou nemohoucím. V nové ambulanci

Brumov-Bylnice – Nové zázemí pro pečovatelskou službu a ambulantní hygienické centrum pro nemohoucí. To vše vzniklo v suterénu bývalé školy „Měšťanky“ v Brumově-Bylnici. Nové prostory Charity Valašské Klobouky fungují od půlky letošního srpna.

Ambulantní hygienické centrum nyní pravidelně využívají čtyři uživatelé a zájem mají další. Ne každý člověk má totiž doma podmínky pro hygienu. „Do naší speciálně vybavené koupelny dovážíme klienty, kteří například nezvládnou doma vlézt do vany nebo nepřekonají schod do sprchového koutu. Jiní mají koupelny tak malé, že se tam s nimi nevejde další člověk, jehož pomoc při hygieně potřebují,“ nastínil ředitel Charity Valašské Klobouky Tomáš Naňák. Charitní koupelna je vybavená speciální vanou, kterou lze zvedat a snižovat, v ní je protiskluzová rohožka, zádržka na nohy či speciální zvedák. „Máme tu i tři stupně bublinkové koupele, která je dobrá na uvolnění svalů. Velmi důležitý je však zvedák, pomocí kterého snáze manipulujeme s nepohyblivými lidmi. Dostaneme je do popruhu a vytáhneme nahoru, abychom je mohli osušit,“ sdělila vedoucí pečovatelské služby v Brumově-Bylnici Martina Šenkeříková.

Ambulantní hygienické centrum funguje každý všední den 7–15.30 hodin, vždy po domluvě s pečovatelkou. Hodinová péče stojí 120 korun, přičemž částku ovlivňuje délka poskytované služby. Tato částka je stanovena v ceníku podle Zákona o sociálních službách.

V suterénu „Měšťanky“ se nachází také nové zázemí pro pečovatelskou službu. Nechybí tam společná místnost pro 4 pečovatelky a řidiče, kancelář pro vedoucí služby, sklad a spisovna pro dokumentaci.

Karolína Opatřilová,
ACHO

Mikrojesle Charity Valašské Klobouky pomáhají řešit nezaměstnanost

Brumov-Bylnice – Jaké to je posedět v hasičském autě? To už vědí děti, které navštěvují mikrojesle Charity Valašské Klobouky. Jesličky totiž nechala Charita zřídit v části zbrojnice dobrovolných hasičů v Brumově-Bylnici. O děti se navíc starají chůvy, které jsou shodou okolností ženami hasičů. Mikrojesle fungují od září, podporují zaměstnanost v dané oblasti.

Do mikrojeslí začaly děti docházet 1. září 2017, a to do hasičské zbrojnice, v jejíž části byl pro jesličky uzpůsoben bývalý (ne příliš využívaný) krizový byt. „Aktuálně k nám dochází šest dětí, přičemž v jeden okamžik mohou být v jeslích maximálně čtyři děti. Některé děti k nám tak přicházejí každý den, jiné párkrát do týdne,“ přibližuje ředitel Charity Valašské Klobouky Tomáš Naňák. Mikrojesle jsou pro děti ve věku od půl roku do čtyř let, přičemž půlroční až dvouleté děti tam mohou trávit čas maximálně 46 hodin měsíčně.

O čtyři děti se starají vždy dvě chůvy. Právě se vracejí z procházky. Děti si s pomocí chův umyjí ruce a zamíří ke stolečku. Za chvíli před ně přistanou talíře s dýňovou polévkou. „A pak tu máme ještě masíčko se zemáčky,“ říká chůva Olga, když přijde řada na druhý chod. Děti si pochutnají i na ovoc-

ném salátě. „Mikrojesle jsou pro rodiče zdarma, hradí pouze jídlo pro děti, které tu nabízíme navíc,“ dodává Tomáš Naňák. Mikrojesle mají podpořit v dané oblasti zaměstnanost. A i když se situace trochu zlepšila, právě na Valašskokloboucku, Brumovsku a v sousedním Nedašovsku se podle Tomáše Naňáka potýkají s jednou z největších nezaměstnaností. „Proto jsme se rozhodli Mikrojesle zavést. Pomohly třeba mamince samoživitelce, která nyní může chodit každý den do práce a postarat se tak o sebe i dcerku. Dále tu máme manželské páry, jejichž maminky se měly vrátit po mateřské dovolené zpět do práce a jejich děti pendlovaly mezi příbuznými. Bylo to obtížné, protože mnohé babičky ještě pracují a děti neměl kdo hlídat. Některí tatínci navíc odjíždějí za prací například na týdenní turnusy, takže nejsou vždy po ruce,“ upřesňuje jaké rodiny službu využívají ředitel Charity. Po obědě se děti převlékají do pyžamky a hurá do peřin. V ložnici jsou čtyři postele, dvě s ohrádkou, uzpůsobené pro maličké děti, a pak dvě klasické, i když miniaturní. „Kde máš kotrčku? Tady! To se bude spát,“ usmívá se chůva, když najde se svým svěřencem králíčka. Každé děťátko tak usíná s hračkou na spaní. Chůvy je hlídá po hlavě, je ticho, klid...

V České republice je podpořeno 68 projektů mikrojeslí. Na jihovýchodě Valašska jsou ty charitní jediné. „Bylo období, kdy se jesle rušily. Do školky přitom berou až tříleté děti a dvě školky, kam docházejí děti z Brumova-Bylnice a dvou vzdálenějších částí města Sv. Štěpán a Sidonie, jsou navíc každý rok plné,“ uzavírá Tomáš Naňák s tím, že jesle v tak malém kolektivu se zdají být dobrým řešením. Pilotní projekt mikrojeslí podpoří Ministerstvo práce a sociálních věcí do konce ledna 2020. Partnerem projektu je i Město Brumov-Bylnice, které zdarma poskytuje prostory.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Charita Valašské Meziříčí

Nový školní rok v Klubu Zeferino: malba zátiší a tanec

Začal nový školní rok a v Zeferinu se rozeběhly vzdělávací aktivity. Děti si dělají domácí úkoly a prohlubují své dovednosti ve čtení, psaní a počítání. Nejmladší děti si zopakovaly roční období, dny v týdnu, hodiny, mláďata domácích i lesních zvířat atd. Starší zase trénovaly vyjmenovaná slova, slovní druhy a slovní úlohy z matematiky. Při každé příležitosti se věnují tréninku čtení a porozumění textu. Novinkou Klubu je taneční dílna Zuzky Frydrychové. Od října tam dílna probíhá pravidelně vždy v pátek v odpoledních hodinách. Děti se seznámí s břišními a indickými tanci. Vyzkouší si tanec s vějířem nebo křídly, naučí se improvizovat a snít při hudbě. Už teď se těší, že zvládnou i jednoduchou choreografii, kterou pak představí veřejnosti. V úterý 19. září 2017 se v Zeferinu uskutečnil výtvarný workshop. Veronika Kačová a její kamarád Mirek (v rámci organizace AMNESTY INTERNATIONAL) seznámili děti se základními principy kresby a malby zátiší. Devět dětí si vyzkoušelo namalovat zátiší s ovocem. Po počátečním načrtnutí obrysů se z velkých papírů vynořila červená jablka, žlutohnědé banány, žluté citrony, hrozny a švestky. Výtvary mladých výtvarníků poputují na výstavu dětských

výtvarných prací, kterou organizuje Amnesty International v Brně.

**Edita Krejčí,
Vedoucí Klubu Zeferino**

Deset let se SASankami

Ve čtvrtek 21. 9. 2017 slavily SASanky (Sociálně aktivizační služba pro rodiny s dětmi) 10leté výročí svého založení. Oslavy probíhaly po celý den.

Studenti Gymnázia Františka Palackého ve Valašském Meziříčí měli možnost vyslechnout přednášku PhDr. Jeronýma Klimeše, Ph.D., který k nim hovořil na téma „základnosti vztahů“. U studentů mělo toto téma velký ohlas. Dr. Klimeš ten den přednášel ještě jednou, a to v místních prostorách Muzejního a galerijního centra. Široká veřejnost měla možnost vyslechnout jeho přednášku na aktuální téma „rozvody a rozchody“. I tato přednáška se setkala s kladným ohlasem, což dokazovalo velké množství dotazů ze strany posluchačů.

Oslavy sociálně aktivizační služby pokračovaly i na náměstí. Ve stánku byly připraveny propagační materiály služby a pracovníce SAS odpovídaly lidem na otázky. Jedním z podporovatelů akce byla kavárna Café Tucan, kde probíhal program pro děti. Ty měly možnost si nechat namalovat na obličej obrázek

nebo si zahrát jednu z mnoha her, které pro ně byly připraveny. Ve stejných prostorách se konala také poslední akce oslav, a to komorní koncert meziříčské kapely DOCUKU.

Jsme velmi potěšeni podporou cca 250 lidí z odborné i laické veřejnosti, kteří s námi naše výročí oslavili. Tímto také děku-

jeme všem, kteří pomohli oslavy SASanek uskutečnit, věnovali nám svůj čas, prostory, techniku i peníze na podporu této služby.

Charita Valašské Meziříčí

ZAŽIJTE

Noc venku

23.11.2017

od 15 hod.

ve VALMEZU

PROGRAM
na náměstí a v Café Tucan
PŘENOCOVARÁNÍ NA NÁMĚSTÍ

Přijďte si na vlastní kůži vyzkoušet, co pro člověka bez domova znamená v zimě přežít noc venku (SPACÁKY A KARIMATKY S SEBOU).

PROGRAM:

15:00	Aktivity pro děti zajistí Nízkoprahové centrum "Zastávka"
16:00	Přednáška Honzy Husáka (příběhy z cest)
18:30	Vystoupení Lucie Rédlové
20:30	Ohňová show (za příznivého počasí), Promítání tematických filmů (za nepříznivého počasí)
22:00	Večeře
6:00	Budíček, snídaně

Na zahřátí se během večera bude podávat čočková polévka a čaj.
Vstupné: konzerva nebo funkční pánské boty

www.nocvenku.cz

Charita Vsetín

Podzim v Zrnku: vytváření draka a dekorací i turnaj ve fotbálku

Ve vsetínském nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež Zrnko nezažalují. V září se zaměřili na školu a nyní se připravují vyslat do podzimní krajiny vlastnoručně vyrobeného draka.

V měsíci září se pracovníci i návštěvníci Zrnka zaměřili na školu. Program byl uzpůsoben tak, aby si uživatelé odnesli něco do školy. Tvořili tak záložky do knížek - zároveň se zde učili pracovat s trpělivostí, protože se jednalo o precizní práci. Zapojili se i do soutěže ve zpěvu, o kterou byl velký zájem. Odměnou pro výherce bylo pouzdro s vybavením do školy. V tomto měsíci také proběhl Den otevřených dveří, který byl určen pro širokou veřejnost. Návštěvníci se mohli dozvědět, jak služba funguje, pro koho je určená a jak vypadají prostory Zrnka.

Nyní začínají přípravy na podzimní měsíce. Chystá se vytváření draka, který pak ozdobí klubovnu. Děti s pracovníky Zrnka jej vypustí i na louku. Nezapomenou ani na sportovní aktivity v podobě turnaje ve fotbálku či tvoření podzimních a následně zimních dekorací, aby na ně v klubovně Zrnka dýchala ta pravá atmosféra.

*Za tým Nízkoprahového zařízení Zrnko
Bc. Sabina Kovaříková,
sociální pracovnice, Charita Vsetín*

HUMANITÁRNÍ POMOC

Studenti se dozvěděli o pomoci na Haiti a Ukrajině

Radíkov - Působení na Haiti a Ukrajině či při mimořádných událostech v České republice. To přiblížili vysokoškolským studentům pracovníci Arcidiecézní charity Olomouc. Zastupovali tak jednu z neziskových organizací, které zavítaly na seznamovací víkend studentů 1. ročníku Katedry rozvojových a environmentálních studií Univerzity Palackého Olomouc.

Součástí programu seznamovacího víkendu v Radíkově byly prezentace jednotlivých neziskových organizací. Poté mohli studenti zavítat k jednotlivým stanovištím, zeptat se blíže na působení organizace, studijní stáž či dobrovolnictví. Humanitární oddělení Arcidiecézní charity Olomouc aktuálně upozorňuje na potřebu vypravit Kontejner pro Haiti s ma-

teriální pomocí. Předtím, než jej odborníci připraví na měsíční plavbu po moři, je třeba sbírku roztrždit, vyčistit či vydezinfikovat.

V kontejneru poputují do Karibiku desítky šlapacích šicích strojů, vybavení pro šicí dílnu, školní lavice a židle, dále letní oblečení, školní a sportovní potřeby pro děti a zdravotní pomůcky. Dobrovolníci mohou pomoci každý všední den od 8 do 16 hodin. Případní zájemci se mohou hlásit na e-mailu: jana.vazanova@acho.charita.cz.

Děkujeme za pomoc...

Karolína Opatřilová,
ACHO

Opravář Zdeněk Hýsek: šicí stroje vydrží na Haiti i desetiletí

Olomouc - Zdeněk Hýsek šlápne do pedálu Lady a jehla začne vpichovat do látky nit v pravidelných intervalech. Jenže. Stroj podivně vrže. „Tak to není dobré, to není dobré,“ nezdá se ostřílenému opraváři šicích strojů a začne mašinku ještě více promazávat olejem. Zdeněk Hýsek opravuje šicí stroje už 32 let, v těchto dnech se pustil do desítek šicích šlapacích strojů, které na podzim vyplují na Haiti. Tam se na nich budou učit řemeslu haitské ženy v nově vzniklé šicí dílně sester z řádu sv. Josefa. Dílna se nachází v Gonaïves na severozápadě země, kde už 8 let působí Arcidiecézní charita Olomouc. Právě ta Kontejner pro Haiti s šicími stroji od českých dárců vypravuje.

Stroje ze zásilky pro Haiti opravujete už skoro čtyři dny, jak Vám to jde?

V jeden den mám na šicí stroje pro Haiti vyhrazené pouze tři hodiny, a to musím spoustu zákazníků ještě odmítat. Když to sesumíruji, tak tedy za takových 11 hodin mám pro Haiti připravenou první desítku strojů. Oprava jednoho stroje, pokud vše jde, jak má, mi tedy trvá tak hodinku.

Někteří dárci nám věnovali i stoleté šicí stroje, je většina ze strojů, které na Haiti poplují, starožitných?

Většinou jde o běžné stroje, které se začaly používat po válce, než přišla éra elektrických strojů.

A ty, které se Vám zatím dostaly pod ruku, v jakém jsou stavu?

Stroje přišly v lepším stavu, než jsem očekával. Většinou řeším to, že byly dlouho odstavené, nikdo je nepoužíval,

jsou tedy zaprášené. Po smíchání oleje s prachem pak došlo k zatuhnutí, takže musím stroj důkladně vyčistit, rozhybat, také ošetřit, seřadit. Sem tam je třeba něco i dodat, například člunek, cívky, ...

Předtím, než jste s opravou začal, žádal jste i o náhradní díly, co je tedy třeba nejvíce doplňovat?

Nejdůležitější je kožený řemen, který bývá často zteřelý a láme se. Navíc v těch rozdílných klimatických podmínkách, které na Haiti panují, by utrpěl své. Je taky třeba stroje vybavit náhradními cívkami a lahvičkami oleje, aby je ženy mohly promazávat.

A poradí si vůbec žena na Haiti s běžnou údržbou šicího stroje?

Může se stát, že obsluha šlápne opačným směrem, takže nit se zasakuje a žena musí být schopna ty základní mechanismy otevřít a nit vytáhnout. Šikovná švadlena si s tím ale poradí.

Jak dlouho vůbec můžou tyto staré použité stroje ještě sloužit?

Záleží na klimatických podmínkách a na tom, jak s nimi Haitané budou zacházet... Většina strojů by ale mohla vydržet ještě takových dvacet, možná i více let. Samozřejmě bude třeba postupem času některé součástky vyměnit, ale kdo ví, co bude za tu dobu...

V Kontejneru jsme chtěli poslat do Karibiku pouze šlapací šicí stroje, protože na Haiti je potíž s připojením k elektřině. Když to ale pomineme, jsou šlapací stroje výhodou nebo naopak nevýhodou oproti elektrickým, v čem?

U šlapacích šicích strojů odpadají závady elektrického vybavení a o to bývá jejich údržba a případné opravy jednodušší. Poslat na Haiti zrovna šlapací šicí stroje byl dobrý nápad.

*Za rozhovor děkuje Karolína Opatřilová,
ACHO*

Charita Olomouc přispěje k vybavení šicí dílny na Haiti. Díky dárcům a krejčovským firmám

Olomouc - Do sbírky Kontejner na Haiti míří z Centra materiální pomoci (CMP) Charity Olomouc šicí stroje a půl tuny metráže a krejčovských potřeb. Do sbírky se zapojila prostějovská firma Koutný, která darovala celkem 2 tisíce metrů látek pro výrobu oděvů včetně drobné krejčovské přípravy. Textilie a šicí pomůcky využijí sestry z řádu sv. Josefa pro nově vznikající šicí dílnu pro haitské ženy a dívky v Gonaïves. Právě tam pomáhá již osm let Arcidiecézní charita Olomouc, která sbírku pořádá. V návaznosti na dar metráže pro Haiti věnuje firma Koutný Charitě 2 200 kusů pánského ošacení.

Sbírku pro Haiti podpořili přes CMP jednotliví dárci i oděvní firmy. „Od června se na nás obraceli lidé nejen z Olomouce a blízkého okolí, ale i z dalších koutů České republiky, kteří se chtěli zapojit a přispět darem. Nejčastěji se jednalo o šicí stroje, látky, krejčovské pomůcky, oblečení, školní pomůcky a hračky. Největší dar jsme však obdrželi z Prostějova,“ přiblížila Barbora Cigánková, koordinátorka CMP. Oděvní firma Koutný darovala do kontejneru pro Haiti 25 rolí různobarevných látek, přes 4 800 ks zdrhovadel a 100 ks nití. „Rozhodli jsme se věnovat pro nás nadbytečný materiál do sbírky pro Haiti, aby byl nejen dále využitelný, ale pomohl hlavně tam, kde je třeba,“ uvedl majitel prostějovské firmy Pavel Koutný.

Haiti – těžce zkoušená země sužovaná zemětřeseními, hurikány a politickou nestabilitou, je podle Indexu lidského rozvoje nejchudší zemí amerického kontinentu. Rozvoji země brání rovněž vysoká míra nezaměstnanosti a negramotnosti. „Líbila se nám myšlenka projektu šicí dílny na Haiti. Z toho důvodu jsme se od začátku zaměřili hlavně na dary, které pomohou dílnu vybavit a umožní tak haitským ženám a dívkám naučit se krejčovskému řemeslu. Získaná dovednost jim pomůže snadněji najít práci a zabezpečit tak o něco lépe v těžkých existenčních podmínkách sebe i rodinu,“ vysvětlila Barbora Cigánková.

Doménou společnosti Koutný jsou kvalitní pánské obleky, saka, kalhoty. Firma je předním dodavatelem profesního oblečení pro resorty a instituce státní správy. Do firemní značky se obléká i Hradní stráž České republiky nebo čeští vojáci na mírových

misích po celém světě. V nabídce prvních 2 200 kusů pro Charitu jsou kalhoty, vesty, kabáty, obleky a samostatná saka. „Oděvy vhodné pro tropické podnebí odešleme v kontejneru na Haiti,

kabáty a vesty na Ukrajinu. Část ošacení předáme našim charitním zařízením, kde budou darovány potřebným lidem v obtížné životní a finanční situaci," upřesnil Martin Zamazal, vedoucí humanitárního oddělení Arcidiecézní charity Olomouc.

Centrum materiální pomoci se přidalo ke sbírce Kontejner na Haiti, kterou vyhlásila v polovině října Arcidiecézní charita Olomouc (ACHO). „Spolu s šicími stroji a krejčovskými pomůckami zasíláme na Haiti také potřebné vybavení do školních tříd, zdravotnické potřeby a nářadí pro místní řemeslníky, kteří pomáhají

v projektu „Daruj střechu nad hlavou“. Na žádost našeho partnera, sester řádu sv. Josefa v Gonaïves, máme připraveno i několik kilogramů letního oblečení pro chudé obyvatele této karibské země," dodal za Arcidiecézní charitu Olomouc Martin Zamazal. Kontejner na Haiti vypraví ACHO koncem listopadu.

Charita Olomouc srdečně děkuje za poskytnutý dar všem dárcům.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Čeští dárci mohou chystat Vánoční balíčky. Přes Charitu letos obdarují 341 dětí z Ukrajiny

Roman chodí do 8. třídy, ale vypadá na pátáka. Žije na ukrajinském venkově ve velmi chudé rodině. Ta nemá peníze na jídlo a proto má chlapec poruchu růstu. Bydlí v chátrajícím bytě pouze s maminkou, která nemá práci, a mladší sestrou a bratrem, který se narodil s Downovým syndromem, a v zimě nemají čím topit. Velkou radost dělá chlapci každý rok Vánoční balíček. Posílají mu jej čeští dárci prostřednictvím Arcidiecézní charity Olomouc (ACHO). Balíček těší i jeho sourozence, se kterými se vždy rozdělí. Dárci pošlou balíčky chudým ukrajinským dětem i letos, Charita má na seznamu 341 potřebných dětí.

Lidé, kteří by rádi pomohli či potěšili ukrajinské děti, si mohou vybrat konkrétní dítě po domluvě s Charitami v Arcidiecézi olomoucké. Bližší informace se dozví i na webu www.acho.charita.cz. Přes banner Vánoční balíček se dostanou na seznam dětí, kde se dozví, kolik je jim let a jakou velikost oblečení či obuvi mají. „Poslat mohou vše, co udělá dětem radost, kromě cukrovinek a potravin, které v balíčku být nesmí. Balíček pro jedno dítě by měl obsahovat pouze nové věci, a to v hodnotě asi 1 000 korun," uvedl šéf humanitárního oddělení ACHO Martin Zamazal. Dárci balíčky předají Charitě, se kterou se domluví, nejpozději do 4. prosince. V prvním lednovém týdnu pak pracovníci ACHO osobně rozdají dárky dětem na Ukrajině. Balíčky putují každý rok k dětem z dětských domovů a sociálně slabých rodin do Bortnik, Kolomyj, Ternopilu a Lopatynu.

*Karolína Opatřilová,
ACHO*

Vánoční balíček děláme radost dětem z Ukrajiny

Dítě z dětského domova nebo chudé rodiny si vyberete
na www.acho.charita.cz nebo na nejbližší Charitě

- má obsahovat pouze nové věci
- nesmí obsahovat žádné potraviny ani cukrovinky
- by měl být v hodnotě 900 – 1 200 Kč
- dodejte na nejbližší Charitu do 4. 12. 2017

DĚKUJEME

Arcidiecézní
Charita
Olomouc

Podpořit nás můžete i finančně
č.ú. 4030207/0100

Klára je na Haiti: zápisky z cesty

Haiti - Nefungující vláda a zdravotní i školský systém. Hlad, nedostatek pitné vody a každoroční výskyt hurikánů. To je Haiti. V těžce zkoušené zemi v těchto dnech působí Klára Löffelmannová z Arcidiecézní charity Olomouc. Navštěvuje žáky z projektu Adopce na dálku, haitské komunity a spolupracovníky Charity i některá místa, která loni zasáhl hurikán Matthew a kde pomáhaly peníze českých dárců. Monitorovací cesta potrvá od 19. září do 31. října 2017. Čtěte Klárinu zápisky z cest...

Středa - 20. září 2017, odpoledne

Port au Prince/ Klára přilétá na Haiti, kde se setkává s dalšími dvěma cestovateli – českými filmaři Jakubem Kociánem a Vitem Kanyzou. Ti ji budou po většinu času doprovázet. „Všichni

jsme i s kufry dorazili v pořádku. Po přiletu jsme museli zařídit nezbytné věci pro naše další působení v této zemi, jako jsou výměna peněz a zajištění sim karty," píše Klára. Haitské děti se tak mohou těšit na dopisy a drobné dárky od adoptivních rodičů, dále jsou převezeny potřebné léky, kterých je na Haiti nedostatek. Tříčlenná skupinka se nyní nachází v hlavním městě Port au Prince. Mise začíná...

Čtvrtek - 21. září 2017

Port au Prince/ Dnes jsme navštívili školu Sv. Františka Saleského, spravují ji sestry sv. Terezie od Ježíše. Zkontrolovali jsme průběh projektu Adopce na dálku, který zajišťuje Slovenská katolická charita, ta ve škole pomáhá od roku 2011. Žáci i učitelé nás velmi vřele přivítali. Všem jsme vyřídili mnoho pozdravů od našich slovenských kolegů.

Sestry zde mají opravdu mnoho práce. Základní škola čítá devět ročníků (každý ročník má dvě třídy – A a B). Součástí jsou i tři třídy předškolky a čtyřletá střední škola. Celkem školu navštěvuje 1 360 žáků. Kromě základní školy sestry vedou ještě učňovské učiliště (zemědělství, truhlářství, zednictví). Sestry nezapomínají ani mimo školu, pracují s chudými místními lidmi a také zde mají místní produkci masť a vína.

Pátek - 22. září 2017

Port au Prince/ Jelikož je poslední tři dny situace v Port au Prince poněkud napjatá - v ulicích lidé manifestují proti nařízením vlády. Ta chce zvýšit daně, které místní lidé nejsou schopni platit. Zůstáváme tak dnes ještě u Sester v Riviere Froide. Dopoledne jsme navštívili jejich centrum pro handicapované děti – Alta Visita. Toto centrum zde postavila a stále pomáhá provozovat Slovenská katolická charita. Sestry se zde dlouhodobě starají o 39 dětí s nejrůznějším mentálním či fyzickým postižením. Odpoledne se začínáme připravovat na zítřejší cestu na jih do Roche a Bateau, kde nás čeká monitoring situace po loňském hurikánu Matthew a také navštívení školy, kde dlouhodobě pomáháme v rámci Adopce na dálku.

Sobota - 23. září 2017

Roche a Bateau/ Cesta do Riviere Froide je po ránu neprůjezdná a tak chvíli trvá, než se sejdeme s naším řidičem a společně vyrazíme do vesnice Roche a Bateau na jihu Haiti. Cestou stíháme přátelskou návštěvu v kněžském domě Société des Prêtres de Saint-Jacques, kde navážeme nové kontakty pro případnou pomoc s posíláním materiální pomoci na Haiti. Po pětihodinové cestě autem, tedy v sedm hodin večer, dorazíme na faru v Roche a Bateau.

Jih Haiti:

opravené střechy a zpěv i tanec o svátku sv. Michaela

Již zdaleka nás svým leskem vítá opravená střecha místního kostela sv. Michaela, který loni poničil hurikán Matthew a na jehož obnově se podílela Arcidiecézní charita Olomouc. Ještě hřejivější pocit máme, když nás hned při vstupu do kostela obklopí radostná hudba a tanec. Místní farníci se totiž připravují na svátek svého patrona, sv. Michaela archanděla. Svátek připadne na 29. září. V kostela tak už pilně nacvičují na slavnost. Následně se ubytujeme na místní faře u P. Serge Denise.

Neděle - 24. září 2017

Roche a Bateau/ Ráno nechybíme při nedělní mši svaté v kostele sv. Michaela. Při bohoslužbě se zároveň odehrává jedna svatba a křtiny čtyř dětí. Na konci mše ještě skládají sliby míst-

ní noví skauti. Je vidět, že farnost žije velmi pestrým životem, ukazuje se, že nově opravený kostel je pro místní lidi velmi důležitý, nejen z hlediska náboženského, ale i společenského. A co se ve vesnici během roku změnilo? Po mši se vydáváme na obhlídku. Mnoho domů je opraveno a má nové plechové střechy. Stále jsou zde ale i domy neopravené, které mají místo střechy jen plachtu. Velkou novinkou je studna, kterou pomohly postavit sestry sv. Vincence z Paola. Místní zahrady a pole jsou stále ve špatném stavu. Následky loňského hurikánu jsou vidět i na polámaných palmách. Setkáváme se s místními, kteří nám vyprávějí o svém životě. Souhlasně sdělují, že je ve vesnici stále co zlepšovat, a upozorňují zejména na problém se zničenou úrodou a úhynem dobytka. Z tohoto důvodu nemá mnoho lidí práci, takže mnozí rodiče nemohou zaplatit školu svým dětem.

Pondělí - 25. září 2017

Roche a Bateau/ Stále jsme na jihu Haiti. Dopoledne se vydáme do školy Saint Joseph de Rosier, kde v rámci projektu Adopce na dálku aktuálně pomáháme 16 dětem. Školu navštěvuje celkem 228 dětí. I tuto školu zasáhl v roce 2016 hurikán. Polovina budovy přišla o střechu a také o třídy pro předškolní děti. Díky projektu Arcidiecézní charity Olomouc na opravu školy Saint Joseph de Rosier dnes mají tamní žáci střechu nad hlavou. Nové třídy pro předškoláky by měly být brzy hotové. Dětem vyřizujeme vřelé pozdravy od českých dárců a předáme jim drobné dárky. Školáci pak piší dopisy svým adoptivním rodičům. Odpoledne se loučíme s našimi hostiteli a vyrážíme na cestu zpět do Port au Prince. V cíli jsme v pořádku po setmění.

Středa - 27. září 2017

Port au Prince/ Dopoledne se scházíme se středoškoláky, kteří studují v Port au Prince, abychom jim předali dopisy od dárců z České republiky a napsali s nimi na oplátku vzkazy z Haiti do Čech. Poté míříme do kanceláře organizace Food for the Poor, kde jsme předešlý den vyjednávali dodávku zdravotnických potřeb a léků pro zdravotnický týden v Baie de Henne. Plný kufr léků, který jsme na Haiti dovezli, totiž nestačí pro všechny potřebné. Naši žádosti bylo vyhověno a dnes jsme od této organizace obdrželi několik krabic léků a zdravotnické potřeby.

Odpoledne nás sestry sv. Josefa z Gonaïves varují, že následující tři dny mají být na cestě mezi Port au Prince a Gonaïves stávky a manifestace. Cesta tak bude neprůjezdná. Jelikož se potřebujeme nyní pomalu přesouvat na sever, kde nás čeká další práce, rozhodli jsme se do Gonaïves (které leží právě na severu Haiti) vyrazit už dnes. Sestry nám vyjíždějí naproti a nakonec se všichni v pořádku dostáváme do jejich centra. Za tmy.

Čtvrtek - 28. září 2017

Gonaïves/ Během dopoledne se nám podaří získat další objem léků od místního distribučního střediska organizace Food for the Poor. Na Haiti jsou léky nedostatkovým zbožím. Pokud se vám je podaří sehnat, často je tu druhý problém – brzká expirační doba. Většinu takovýchto léků tak musíme použít co nejdříve během zdravotnického kempu v Baie de Henne. Odpoledne navštívíme nově postavený dům sester Sv. Josefa v centru města, kde se připravují kandidátky na vstup do řádu. Momentálně zde mají sestry tři kandidátky a jejich mise se každým rokem rozrůstá.

Nápadité kabelky, kapsičky i košíčky z juty

Součástí tohoto domu je i zahrada, kde ochutnáme místní třešně, a také šicí dílna, která byla otevřena v lednu. Dílnu vede jedna ze sester a v současné době vyučuje krejčovskému řemeslu deset žen. Ženy navštěvují centrum pravidelně každý všední den od 14 do 17 hodin. Máme možnost si prohlédnout i první výrobky. Kromě ušitého oblečení a nejrůznějších nápaditých tašek, kabelek a kapsiček, se zde místní ženy učí plést malé košíčky, ošatky a další nádoby z juty. Práce jim jde velmi dobře od ruky. Na příští rok je v plánu rozšíření této dílny, aby zde vyučené ženy mohly také začít šít uniformy pro žáky ze školy Emmaus St. Joseph. Na tyto aktivity začátkem příštího roku přispěje i ACHO kontejnerovou zásilkou, která kromě jiného bude obsahovat i šlapací šicí stroje a další potřebné šicí náčiní.

Klára Löffelmannová, ACHO
Foto: Jakub Kocián, Vít Kanyza

